

doeleinden, welke betrekking hebben op ons eigen kerkelijk leven.

Voorts droeg de Kerkeraad mij op Uwe aandacht te vestigen op de schrikkelijke vervolgingen, waaraan de Christenen onderworpen zijn, met name in Rusland, waar duizenden Christenvoorgangers en gemeentelieden vermoord zijn en nog worden, mede onder den invloed van vele afvallige Joden, die de trouwe discipelen van Christus willen uitroeien van de aarde.

Daarom zou de Kerkeraad het zeer op prijs stellen, indien van Joodsche zijde daartegen ook een krachtig protest werd gehoord.

Nu van Uwe zijde de hulp en de offervaardigheid van de Christenen wordt ingeroepen, zouden wij het ten eerste waardeeren, indien van Joodsche zijde de oproep om steun voor de vervolgd Christenen krachtig werd ondersteund.

Met belangstelling ziet de Kerkeraad Uw antwoord dienaangaande tegemoet.

Met betuiging van hoogachting,

Uw dienstw. dnr.

Praeses van den Kerkeraad van de Gereformeerde Kerk.

Het lijkt ons een uitnemende gedachte, het ééne aan het andere te verbinden. Een publiek getuigenis, waaraan door wat hier staat, officieel uitdrukking gegeven wordt, zou inzonderheid thans op zijn plaats kunnen zijn.

K. S.

„Bellamy-Nieuws” over Gods Woord.

Zooals bekend is, staat de Internationale Vereeniging „Bellamy” op het standpunt, dat het stelsel door haar gepropageerd, ook voor christenen, die geloovig de H. Schrift aanvaarden, te accepteren is. Deze vereeniging doet nu en dan pogingen om aan te toonen, dat de Bellamy-Beweging met Gods Woord niet in strijd komt en dat de christenen eigenlijk met vreugde tot deze beweging moeten toetreden.

Men kan niet zeggen, dat deze pogingen geslaagd mogen heeten.

In één van de laatste nummers van „Bellamy-Nieuws” (1 Nov. 1908), een blad, dat officieel orgaan is van de vereeniging en dat twee keer per maand uitkomt, komt een hoofdartikel voor, waarin een nieuwe poging wordt ondernomen om de overeenkomst van Gods Woord en de kerngedachten van de Bellamy-Beweging aannemelijk te maken. Dit artikel bevat een tweegesprek tusschen een zekeren heer Smit, die het Collectivisme is toegedaan, en een bijbelgeloovige. De bijbelgeloovige staat aanvankelijk op het standpunt, dat het streven van het Collectivisme — een stelsel, dat voor socialisatie van de productie-middelen opkomt en dat de heele economische orde door de gemeenschap wil laten regelen, — niet verenigbaar is met den bijbel. Hij moet van dit standpunt afgebracht worden, en het is wonderlijk om na te gaan, welke vreemde elementen daarbij in het debat ter sprake gebracht worden.

„Bijbelgeloovige: En toch vind ik in het Nieuwe Testament een uitspraak, die mij dooddelijk toeschijnt voor uw beweging. Gij wilt de armoede doen eindigen, maar Jezus zegt: De armen zijn altijd met u. Welnu, al moet ik toegeven, dat uw theorie zeer aannemelijk is, zelfs bewonderenswaardig, hoe kan iemand, die zooals ik zijn volkomen geloof in den bijbel heeft, over deze eenvoudige woorden heenstappen?

Smit: Deed Christus ook Zijn volgelingen niet bidden: Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, zoo ook op de aarde. Geloof jij, dat er armoede is in den hemel?

Bijbelgeloovige: Natuurlijk niet!

Smit: Dan moet u óf aannemen, dat Christus leerde aan Zijn volgelingen om te bidden om iets, dat toch nooit zou kunnen worden verwezenlijkt, óf aanvaarden, dat Hij den tijd voor oogen had, waarin armoede zoowel als andere nooden en gebreken, op aarde zullen zijn opgeheven.

POPULAIR-WETEN - SCHADDELUKE SCHETSEN

Geestelijke volksgezondheid.

IX.

Verandering op cultureel gebied.

De toename van het aantal geestelijk minderwaardigen, hoewel op zichzelf natuurlijk een ongunstig verschijnsel, zou de gemoederen niet zoo hevig verontrust hebben, indien niet tevens geconstateerd was een belangrijk verschil in vruchtbaarheid tusschen de z.g.n. meer en minder begaafden. Het is namelijk een bekend feit, dat den laatsten tijd in alle cultuurlanden de geboortecijfers sterk dalen. De bewuste geboortebepaling, begonnen in de kringen der hogere standen, is tot alle lagen der bevolking doorgedrongen om eerst halt te houden bij de allerdiepste lagen der maatschappij, die uit den aard der zaak het grootste percentage der geestelijk minderwaardigen vormen. Onder alle volkeren is tegenwoordig het kindergetal omgekeerd evenredig aan het sociale prestatievermogen der ouders. Uit de veelheid der cijfers op dit gebied mogen de volgende getallen daarvan een indruk geven.

Prof. Steinmetz¹⁾ heeft in 1904 de volgende tabel gegeven:

¹⁾ Geciteerd naar Dr. M. A. van Herwerden: *Erfelijkheid bij den mensch en Eugenetica*, blz. 410.

Bijbelgeloovige: Ik moet bekennen, dat deze uitlegging nieuw voor mij is.

Wij willen op dit punt de samenspraak een oogenblik onderbreken.

Men kan niet zeggen, dat de „Bijbelgeloovige” het den heer Smit bijzonder moeilijk maakt. De eenige tekst, dien hij naar voren brengt om bezwaren tegen het Collectivisme in te brengen, is de bovenaangehaalde „De armen zijn altijd met u”. Hij had werkelijk nog wel iets anders in het midden kunnen brengen. Al heeft de heer Smit het dus gemakkelijk, toch is het wonderlijk welke kromme sprongen hij nog maakt.

Uit het feit, dat er geen armoede in den hemel is, wordt met behulp van de derde bede van het Onze Vader afgeleid, dat de armoede ook eens op aarde zal moeten verdwijnen. Anders had deze bede immers geen zin.

Wij zouden echter evengoed een andere willekeurige conclusie hier kunnen trekken. „Geloof je, dat er huwelijksleven in den hemel is? Natuurlijk niet zal de „Bijbelgeloovige” moeten zeggen. En Smit kan dan deze conclusie trekken: Christus heeft Zijn volgelingen den tijd voor oogen gesteld waarin het huwelijk op aarde zal zijn verdwenen. Ieder voelt de dwaasheid van deze redeneermethode. Als de „Bijbelgeloovige” verklaart: Ik moet bekennen, dat deze uitlegging nieuw voor mij is, dan zullen we dit moeten beamen. De eenvoudige uiteenzetting van den H. Catechismus helpt ons hier al op den goeden weg.

Men leze slechts een gedeelte van antw. 124: Geef dat wij... Uw wil, die alleen goed is, zonder eenig tegen spreken gehoorzaam zijn; opdat alzoo een iegelijk zijn Ambt en beriep zoo gewilliglijk en getrouw moge bedienen als de engelen in den hemel doen.

„Bijbelgeloovige: Maar gij ontkent dus niet, dat deze tekst (zie boven) een profetie is?

Smit: Ontkennen? Natuurlijk ontkent ik dat! Het hechten van een profetische beteekenis aan de volkomen duidelijke uitdrukking: de armen zijn altijd met u — is, — u houde het mij ten goede — een van de belachelijkste misvattingen, die er ooit geweest zijn. Christus nam hier den korten duur van zijn eigen verblijf op aarde in aanmerking, in vergelijking met het betrekkelijk blijvend karakter van de armoede. Veronderstellen we eens, dat iemand, sprekende over twee van zijn kantoorbedienden, zegt, dat Jan nogal onbestendig is, maar dat men Piet altijd aan zijn lessenaar vinden kan. Moet men dit dan zoo uitleggen, dat hij meent, dat Piet tot in alle eeuwigheid op zijn post zal zijn? Het is duidelijk, dat hij het woord „altijd” in betrekkelijken zin gebruikte, zooals het dagelijks in alle talen duizenden malen gebruikt wordt, tegen een enkelen keer, dat men er inderdaad eeuwig mede bedoelt. Gij deed beter met naar uw huis te gaan, neer te knielen en vergeving te vragen; want als er zoiets bestaat als godslastering, dan is die stellig aanwezig, wanneer men den grooten Apostel voor broederschap onder de menschen aanhaalt als getuige tegen de opheffing der armoede.”

Hoe willekeurig hier met dezen tekst wordt omgesprongen, blijkt duidelijk als wij het Schriftgedeelte opslaan, waaruit deze tekst werd genomen. De woorden zijn te vinden in de bekende geschiedenis van den maaltijd te Bethanië, waarbij Maria komt om Jezus te zalven met zeer kostelijke zalf. Matth. 26: 6—13; Marc. 14: 3—9 en Joh. 12: 1—8.

Wanneer Christus deze woorden spreekt, treedt Hij als Koning, met Konings gezag, op. Hij eischt de hulde van deze vrouw voor zich, nu Hij op het punt staat zijn leven over te geven tot den kruisdood. Willen de discipelen de nardus te gelde maken, om van de opbrengst de armen te kunnen verzorgen, Christus laat in dat oogenblik Zijn Koningsrechten gelden. Gaat de Koning in het koninkrijk der hemelen niet boven de onderdanen van dat rijk? Maar toch denkt de Heere ook aan de onderdanen. „Hij laat voor altijd ruimte voor den priesterlijken dienst der barmhartigheid: „De armen hebt gij altijd met u!” (Schilder).

terlijken dienst der barmhartigheid: „De armen hebt gij altijd met u!” (Schilder).

Het gaat hier dus niet over een vergelijking van den korten duur van Christus' leven op aarde tegenover het betrekkelijk blijvend karakter van de armoede, zooals de heer Smit ons wil doen gelooven, maar het gaat hier over de tegenstelling tusschen den Koning, die zich schikken gaat tot den kruisdood en de onderdanen, die ook — maar na den Koning — verzorgd zullen moeten worden.

Zoo gaat de dialoog tusschen Smit en den Bijbelgeloovige nog eenigen tijd verder. In het voorbijgaan wordt ook nog een en ander gezegd over het duizendjarig rijk. Tenslotte maakt de Bijbelgeloovige deze opmerking: Weet u wat mij eigenlijk nog het meest heeft getroffen in uw woorden? Dat is de religieuze toon!

Nu is Smit waar hij wezen wil. Vreugdevol besluit hij het gesprek, waarin de bijbelgeloovige volkomen overtuigd werd van de goede bedoelingen van de Collectivisten: „Alle Collectivisten zijn religieuze menschen!” Is het niet prachtig? Het aantal „religieuze menschen” is op de wereld dus weer grooter geworden.

Misschien vraagt iemand zich af of het nog noodig is te waarschuwen tegen zulk een beweging. Wij zouden wenschen, dat wij evenmin de noodzakelijkheid daarvan inzagen. Helaas, is deze voorloopig nog aanwezig. Het blijkt gedurig, dat zelfs ambtsdragers in de kerk gemakkelijk een tijdlang onder den invloed kunnen komen van de handige propaganda van de Bellamyenen.

En dus moet waarschuwend den vinger worden opgeheven.

H. M.

Hulp opleiding predikant Argentinië.

In hartelijken dank ontvangen:

11.— van J. v. W. te Vleuten, 11.— van F. B. K. te H. (Fr.), 15.— van N. J. E. B. te G. („het zaadje worde een boom”).

K. SCHILDER. Giro 127278.

De Groote Catechismus van Zacharias Ursinus. (XIII.) Van de Wet.

148. Hebben Christenen, die in 't verbond Gods reeds zijn opgenomen, ook de leer van de Tien Geboden nog noodig?

Zeer zeker. De Wet Gods toch moet zoowel aan hen, die door 't Evangelie bekeerd zijn, als aan de nog niet bekeerden gepredikt worden.

149. Waarom wordt de Wet vóór het Evangelie gepredikt aan de nog niet bekeerden?

Opdat zij door de kennis van de zonde en den toorn Gods verschrikt, opgewekt worden om de verlossing te zoeken en voorbereid worden om het Evangelie te hooren en zich tot God te bekeeren.

150. Waarom moet (de Wet), nadat het Evangelie gepredikt is, ook aan bekeerden voorgesteld worden?

Ten eerste, opdat zij leeren, welke diensten God goedkeurt en van Zijn bondgenooten vordert.

Daarna, opdat zij, ziende hoe ver zij in dit leven nog verwijderd zijn van de volmaakte vervulling der Wet, zich nederig zullen houden en naar 't hemelsche leven verlangen.

151. Waarom worden wij tot de (onderhouding der) Tien Geboden verplicht, daar Christus de Wet heeft afgeschaft?

De burgerlijke en ceremoniële wetten van Mozes heeft Christus zó opgeheven, dat niemand langer verplicht wordt ze te onderhouden. Zelfs is het niet geoorloofd de ceremoniën, die de toekomstige openbaring van Christus afbeeldden, in de Kerk te herstellen.

Maar de Tien Geboden heeft Hij zó afgeschaft voor wie in Hem gelooven, dat zij hen niet langer veroordeelen, maar wij zijn zooveel te meer gehoorzaamheid aan haar verschuldigd, naarmate Gods genade in Christus thans klaarder (duidelijker) jegens ons is.

In ons land is het Sanders⁴⁾ geweest, die den voortgang der geboortebepaling, naarmate de beschaving en ontwikkeling voortschrijden, heeft aangetoond. Bij zijn onderzoek omtrent het afnemend geboortecijfer in Rotterdam gedurende de laatste 50 jaar (1879—1929) kwam hij tot de volgende conclusie: ambtenaren hebben het kleinste aantal kinderen; dan komen de hogere intellectuelen, gevolgd door de geschoolde arbeiders, de beroepsarbeiders en de winkeliers, en ten slotte de ongeschoolde arbeiders.

Ook Waterink⁵⁾ heeft, zij het op kleine schaal, proeven in deze richting genomen. Hij stelde een onderzoek in bij een groep van 25 kinderen, die allen bovenmiddelmäßig intelligent waren en bij een groep van 40 kinderen, die óf zelf met de justitie in aanraking waren geweest, óf uit een familie kwamen, waarin meer dan 3 gevallen van achterlijkheid bekend waren.

De kinderen van de eerste groep kwamen achtereenvolgens uit gezinnen aldus samengesteld:

1 uit een gezin van 9 kinderen,	
2 „ „ „ „ 6 „	
3 „ „ „ „ 5 „	
2 „ „ „ „ 4 „	
11 „ „ „ „ 3 „	
4 „ „ „ „ 2 „	
2 „ „ „ „ 1 kind.	

Het gemiddelde kindertal was dus ongeveer 3.5.

⁴⁾ Dr. J. Sanders: *The declining birthrate in Rotterdam's-Gravenhage*, 1931.

⁵⁾ Prof. Dr. J. Waterink: *Taak en principieel karakter der psychische hygiëne. Geschr. van De Ver. voor Geestelijke Volksgezondheid op Geref. grondslag*, blz. 4.

152. Hoe... Zij bevat... tweede uit z...

153. Wat... Hoe wij... Gódt.

154. Wat... Hoe wij... de menscheit

155. Wat... Hoor Isra... het land van... Gij zult ge... hebben.

156. W... Dat wij d... niet nalaten

157. Wel... bewezen m... Dat wij l... erkennen, a... looven, op... Hem alles g... en vreezen, duld dragen

158. Als... handelt hij... Niet mini... niet voor... gegeven he... haald en v... maar datge... pen zijn. T... Abraham en... die het nat... R.

1) Cultus... 2) Vgl. G...

LIT

In hetz... (Sept. afl... door ons... boek van... een In N...

Wij wil... een te co... wink niet... Johan... felle nat... ster te k... „star-Cal... deze krik... lijke erfe...

Het do... te hoore... nen”. Hij... strekt ni... Schendel... noodlotsl... Hij zeg... en Duive... is een le... „Nieman...

Bij de... als volgt

Het ge... Nu zijn... eenigszin... begint de... door te... neiging... breiden... ten opzic... tendenz... het niet... het mee... ciaal bij... het z.g.n... Dat de o... juist ha... zelfkant... toegesch... mensche... gingen e... beperke...